

det vigtige Arbejde, som de om Efteraaret komme til at foretage til Paaligning af deres Communeskat? „Nei“, er der Somme der sige, „dette paalignes jo efter Procentsystemet og Indtægten alene, og om Efteraaret skulde liane efter Formue og Leilighed“; men ogsaa dette turde maasse være en Misforstaaelse. Jeg troer, det var overordentlig heldigt, om man anvendte en nogen anden Fremgangsmaade ved Paaligning af de communale Skatter i Communerne, end man nu mange Steder gjør; man skjønner i en Guddommelighed over, hvad denne eller hin efter Formue og Leilighed kunde yde, uden at anvende noget bestemt System. Saaledes gjør man flere Steder, hvorimod jeg troer, at man vilde komme til en klarere Opfattelse og et retfærdigere Resultat, dersom man først udfandt Indtægten, fixerede den med bestemte Tal, saaledes som der nu her fordres af dem ved dette Arbejde, de skulle varetage, og man saa dannede en Rubrik for Forhøielser og en anden Rubrik for Nedsættelser, hvorved man kom til Resultatet. Man havde da liggende for sig de tre bestemte Skøn, gjennem hvilke man kom til det endelige Resultat, Skatten efter Formue og Leilighed, og da vilde det Arbejde, som Communens Repræsentanter ville have at gjøre for at sætte deres Medborgere i Communeskat, fremtræde med større Klarhed og med Bidnesbyrdet om den fornødne Overveilelse for deres Medborgere. Forsaavidt denne Fremgangsmaade maatte være rigtigere fremfor den, der nu ofte bruges, kan det ikke siges, at det Arbejde, man her kræver af Communerrepræsentationen, er til ringe eller til ingen Nytte for de forskjellige Communerrepræsentationer. Med Hensyn nu til selve det Object, man efter dette Lovforslag vil beskaffe, da indrømmer jeg overordentlig gjerne, at Indtægten, den rene Indtægt, er ikke det retfærdigste eller overhovedet et i sig selv retfærdigt Skatteobject, og skjøndt det maa indrømmes, at Lovforslaget har forskjellige Anviisninger paa, at ogsaa Leilighedsmomentet kan faae en vis Indflydelse, maatte jeg dog ansee det for heldigere, om der havde været taget Hensyn deels til den Række, hvorfra Indtægten flyder, eller deels til Formuen. Men forsaauidt man holder sig til Indtægten,

da kan jeg ikke nægte, hvad jeg ogsaa tidligere har tilladt mig at udtale, at saaledes som man her, efter de Regler, man her har vedtaget, vil paalægge Skatten for den allerstørste Deel af Statsborgerne, for alle dem, der have indtil 2,000 Rd. i Indtægt, finder jeg de Regler i det Hele taget at være hensigtsmæssige, og at man derigjennem har naaet en saadan Billighed, en saadan Vettelse for de mindre Stillede i Samfundet, at jeg, væsentlig af Hensyn dertil, ikke tør paatage mig at stemme „Nei“ til det Forslag, man her har vundet. Nu siger man vel: „Vi have ingen stigende Scala“. Ja, det er mig ligegyldigt, om man kalder det stigende eller synkende, naar Principerne bringes tilveie, og her har man i Resultatet en stigende Scala indtil de 2,000 Rd., og idet der ikke fradrages videre, ville Eftervirkningerne forsaauidt ogsaa paavirke Indtægterne udover de 2,000 Rd., og skulde jeg vælge mellem det, der blev vedtaget ved 2den Behandling, og det, der foreligger her, vilde jeg være i nogen Tvivl om, hvad jeg endelig vilde bestemme mig for uanset Regjeringens Stilling; men naar jeg tager Regjeringens Stilling med i Betragtning og siger: „Vi ere i Overensstemmelse med den høitagtede Finantsminister i, hvad her er vedtaget, og i Uoverensstemmelse med, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling“, saa vil jeg ogsaa af praktiske Hensyn sige, at jeg foretrækker det, der her er vedtaget; thi vi standse vel her paa et Standpunkt, som efter mine Begreber ikke er ganske retfærdigt, men dette vil ogsaa ved Udviklingen falde saalidt i Dinene, at man ved en Revision vil komme til at gaae udover de 2,000 Rd., ikke synkende, men stigende til den anden Side, og saa have vi ialfald Reglerne, saaledes som jeg kunde ønske dem. — Blandt de forskjellige Ting, der ere anførte mod Lovens Maskineri, skal jeg antyde, hvad der blev saa stærkt betonet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gindenburg). Han nævnte, at Commissairene vilde navnlig savne stedlig Kundskab, local Kundskab, og at der derhos var givet dem en Myndighed, som havde Billien, men ikke Evnen. Jeg troer, det er en feil Opfattelse af Forslaget, naar der formenes, at der hører